

скты-ты ключове на св. Петръ. Казвать, това сближение на Българскѣ-тѣ црѣквѣ съ Римскѣ-тѣ было само вънкашне: Българе-ти си останѣли пакъ православни, като напрѣдъ. Царь Иванъ направилъ това нѣшто само и само да ся-сдобыне съ царскый вѣнецъ и царско достоинство, и да направи блъгарскы патриархъ, на послѣ напустѣжлъ Римскѣ-тѣ црѣквѣ.

Между това маджарскый краль Емерихъ нерачилъ да припознае блъгарско-то царство, и казвалъ, че царь Иванъ не е истинекый царь и нѣма законнѣ земѣ, та ся-вдигнѣлъ възъ блъгарско-то царство да го растури. Той дору призелъ нѣколко области и сѣднѣлъ да ся-нарича блъгарекый царь. Нъ царь Иванъ отышълъ срѣшто него съ силнѣ войскѣ и сполучилъ да го изгони отъ земѣ-тѣ си. Отъ тогава Маджаре-ти не смѣяли вече да налитать на Българинѣ.

Еднажъ царь Иванъ пратилъ пратеници въ Цариградъ до Латинскый царь Балдуина да му честити царство-то и да го кани да ся-сприятелятъ. Балдуинъ врънѣлъ блъгарекы-ты пратеници и казалъ, че блъгарекый царь трѣбва самъ да дойде въ Цариградъ да му честити, а не да провозда пратеници. Царь Иванъ като чулъ това нѣшто много ся-надосалъ и на часа отишълъ възъ Латинѣ-ты съ тяжкѣ войскѣ. Балдуинъ му излѣзлъ на сряштѣ, нъ царь Иванъ го разбилъ въ Габровекый долъ и го заробилъ (1206 г.) Въ тоа бой загинѣлъ цвѣтъ-тъ на французскы-ты войводѣ и най-избрани-ти испанскы войници; отъ това поражение ся-расклатила отъ основание латинска-та дрьжава оште въ начяло-то ѳ. Царь